

Een weerzinwekkende tegenstrijdigheid

Réjette De Winter, missionaris in Kinshasa, zou in juni naar België zijn gekomen voor enkele maanden verdiende rust. De coronapandemie besliste er anders over. Ze stuurde ons dit relaas over de toestand in Congo.

Wie had kunnen vermoeden wat er in onze wereld ging gebeuren? Ineens stopte al ons gewone doen en laten, en, als met een ballon waaruit de lucht ontsnapt, viel alles plat.

Op 20 maart werd hier het bevel gegeven alle activiteiten te stoppen: scholen, kerken, handel, ontspanning... Stop! 'Confinement!' Het administratief - en handelscentrum van Kinshasa werd volledig afgesloten. De maskers en anders veiligheidsmiddelen werden verplicht. Na 14 dagen mochten alleen de voedingscentra open. In de volkswijken ging het er anders aan toe, daar leeft de bevolking van dag tot dag want er is geen geld om voorraad in te slaan.

De corona is er, maar in de wijken zien we daar niets van; de bevolking zoekt maar te overleven. Daarnaast is er een zeer grote inflatie: al de voedingswaren worden langzaam duurder. Er heerst een grote miserie. Er zijn heel veel sterfgevallen, niet van corona, maar van allerlei ziekten te wijten aan gemis aan aangepaste verzorging wegens geldgebrek, zoals tuberculose, malaria, buiktyfus, hoge bloeddruk met hersenbloedingen, bloedarmoede. Velen doen aan zelfmedicatie met niet zelden desastreuze gevolgen.

Wat de scholen betreft, willen ze geen jaar zonder resultaten: de finalisten van de eindklassen (de zesdejaars van basis en middelbaar) wachten op toelating om zich voor te bereiden op hun examens voor hun brevet.

Wat de 15e vormingssessie voor meisjes betreft mogen we nu in ons centrum, daar we van het bisdom afhangen, in groepen van 20 samenkomen. We hopen nu weer voort te doen met voor- en namiddaglessen en zo op 5 weken te eindigen. We herbeginnen op 21 juli. De bijbelcursus is herbegonnen en we hopen op O.-L.-Vrouw-Tenhemelopneming de doopleerlingen te dopen en de gedoopten hun eerste communie te laten doen. Indien dat lukt kan ik de laatste week van augustus naar België komen. Oorspronkelijk zou dat op 20 juni zijn geweest.

De algemene politieke toestand van het land is zeer verward. Het vorige regime trekt al de touwtjes naar zich toe. Corruptie op alle gebied, evenals criminaliteit, vooral in gerechtelijke kringen, waar men begonnen is de

straffeloosheid – *l'impunité* - te bestrijden met vergiftigingen en zelfs brandstichting. In de volkswijken heerst zeer veel onveiligheid: de 'kuluna' (jonge werklozen) vallen mensen aan en plunderen woningen...

Ik zit opgesloten in het parochiecentrum waar mijn medebewoners waken over wie wel of niet mag binnenkomen. Natuurlijk zijn degenen die we 'klanten' noemen welkom, daar ik ze moet helpen met hun medicatie. Onder hen mensen met malaria, suikerziekte, hoge bloeddruk, infecties op de urinewegen, maar ook langdurige astmalijders en mentale zieken en zo meer. Daarnaast niet op te sommen hulp voor huishuur, waterleiding, en voeding...

Hoe is het mogelijk dat in een land waar zoveel mogelijkheden zijn er zoveel armoede is bij het gewone volk? Daarnaast zien we een klein percentage van de bevolking van de rijkdom profiteren en leven in weelde en luxe – niet zelden dankzij grootschalige corruptie. Deze tegenstrijdigheid is weerzinwekkend.

Ik kan Congo niet veranderen maar op de plaats waar ik werkzaam ben is er toch hulp en worden sommige problemen opgelost en kunnen er mensen op adem komen. Ik vraag mij dikwijls af wie ik ben om niet te moeten leven in zo'n miserabele toestanden. Wat staat er ons te doen - dan wat hoop te geven, wat te verlichten en te ontlasten? Dit mede dankzij de milde steun die ik ieder jaar via missieanimatie mag ontvangen van sympathisanten in en om Wetteren.

God zegene en beware jullie.

Réjette De Winter

Bij de foto

Réjette schreef bij de foto:

Dit is Mevr. Buhendwa, oud-collega van mij. Ze heeft hersenbloeding gehad, maar is er door gekomen. Om zich te laten opvolgen komt ze nu om de week bij ons. Jeanine neemt haar bloeddruk. Ik betaal de medicatie. Ze gaat erop vooruit; ze heeft ook diabetes, ook dat wordt opgevolgd door Jeanine. De bloeddrukmeter kreeg ik van België, de glycometer heb ik hier gekocht. Zo kunnen mensen als Mevr. Buhendwa bij ons gratis geholpen worden.

Steun aan onze missionarissen

De coronapandemie heeft ervoor gezorgd dat er dit jaar geen missiefeest kan gehouden worden. Toch willen we onze twee nog actieve missionarissen, Réjette De Winter en Zr Erna De Wulf, niet in de kou willen laten staan. Niet minder dan 330 brieven met de vraag om steun werden de voorbije week gebust. We zijn iedereen die aan deze oproep gehoor wil geven van harte dankbaar.

(Storten kan op BE06 4441 7490 4122 van Missieanimatie, bij voorkeur met vermelding 'missiefeest 2020')